

lingene i dette Land kommer fra, vilde den højtærede Minister ganske sikkert komme til det Resultat, at i mindst de 95 pCt. af Tilfældene er det Drengene, der kommer fra Arbejderhjem, Arbejdsmands Sønner, Haandværkssvendens Sønner, eller fra andre dermed ligestillede Befolkningslag. Det er ikke noget særligt Privilegium eller nogen særlig Ros for os Socialdemokrater, at vi har særligt Kendskab til dette, det ligger i Sagens Natur, fordi vi er født og opvokset i det, og de af os, som er Repræsentanter paa Rigsdagen eller i Organisationerne, har jo hver Dag i Aaret Anledning til at beskæftige os netop med de herhenhørende Forhold fra Morgen til Aften.

Naar den højtærede Minister fremdeles udtaler sig, som han gør, i denne Sag, maa jeg rette en særlig Bebrejdelse mod det Parti, hvortil den højtærede Minister hører. Jeg havde under de Udvalgsforhandlinger, som fandt Sted, et levende Indtryk af, at der i alt Fald hos Venstres daværende Ordfører, som desværre er forhindret i at være til Stede i Dag, var en ikke ringe Sympati for det Standpunkt, hvorpaa Socialdemokrater og Radikale i Udvalget stod, og at hvis det havde staaet til vedkommende ærede Medlem, vilde vort Forslag og maaske mere end det have kunnet gennemføres. Men jeg havde tillige Indtrykket af, at der et eller andet Sted har været en usynlig Mur, som ikke kunde overstiges, og jeg vurderer for mit Vedkommende Stillingen saaledes, at her er det for en Gangs Skyld de konservative Repræsentanter, de paagældende Haandværksmestre, som har haft Venstrepartiet og den højtærede Minister under deres Kommando. Ellers er det jo, saa vidt man udefra kan vurdere Forholdet mellem de to Partier, saaledes, at i de store politiske og økonomiske Spørgsmaal er Forholdet omvendt, der er det store Venstreparti, der kommanderer de Konservative. Her synes det at være omvendt. Og jeg kan ikke andet end bebrejde Partiet Venstre, indenfor hvilket jeg forstaaer, at i alt Fald en betydelig Del har Forstaaelse af og Sympati for det Standpunkt, vi staaer paa, at det ikke støtter os og holder Ryggen rank i et saadant Spørgsmaal, men lader sig tvinge til noget, der i Virkeligheden ligger ved Siden af Medlemmernes Overbevisning. At det netop skal være paa et saadant socialt Spørgsmaals Omraade, dette sker, beklager jeg for Bagerlærlingenes, for de unge Menneskers Skyld, som det gaar ud over, og jeg

har ikke villet tilbageholde disse Bemærkninger, da Ministeren fremdeles gaar saa stærkt frem imod os for det Standpunkt, vi har indtaget.

Birke: Det er rigtigt, som det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Peder Hedebo) udtalte, at der fra vor Side var Sympati for det stillede Forslag. Vi afbrød Forhandlingerne og gik til vore Partier for at høre, om der var Udsigt til, at et saadant Forslag kunde gennemføres, men da vi efter at have hørt Partierne kom til den Overbevisning, at et saadant Forslag ikke kunde gennemføres i det andet høje Ting, synes jeg ikke godt, at Fler-tallet, naar vi skulde have Lovforslaget gennemført nu, kunde tage noget andet Standpunkt end det, vi har taget: tilbyde det, der var gennemførligt, og gaa imod det, som vi paa Forhaand vidste var uigennemførligt.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslaget til § 1 af et *Min-dretal* (Henriette Crone, Peder Hedebo, Marie Hjelm, H. P. Jensen, Johansen og Laurits Knudsen) (se Tillæg B. Sp. 3700) *forkastedes* med 29 Stemmer mod 22.

Lovforslagets §§ 1—6 (se Tillæg C. Sp. 2677) *og dets Overgang til tredje Behandling* *vedtoges* uden Afstemning.

Formanden: Da Indenrigsministeren paa Grund af andre Embedsforretninger skal forlade Landstinget, saa snart Forhandlingerne om de ham vedrørende Sager er sluttet, gaar vi herefter over til Dagsordenens Punkt 8, som er:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 101 af 29. April 1913 om Hjælpekasser.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 2731).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Kragh): IHjælpekasseloven af 29. April 1913 er, som ærede Medlemmer vil vide, Statens Tilskud til Kommunernes Udgifter til Hjælpekasserne begrænset til $\frac{1}{3}$ af de af Kommunerne anvendte Beløb med en fastsat Maksimal-